

PROTESTAS U THANTUI

Ryšium su J. Tautų padalinio UNESCO pastarojo meto veikla, keliant Lenino vaidmenį bei jo tarptautinius nuopelnus, Vyr. Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas balandžio 16 d. pasiuntė protesto raštus J. Tautų gen. sekretoriui U Thantui ir UNESCO centrinei būstinei Paryžiuje. Vliko protesto turinys:

„Mes kuo griežčiausiai protestuojame prieš jau žinomą UNESCO vaidmenį ryšium su 100-siomis gimimo metinėmis. Mes ypač pasisakome tiek prieš Lenino, kaip „humanisto“ ar tariamai žmonių gerovei veikusio apibūdinimą UNESCO leidiniuose bei aplinkkraščiuose, tiek ir prieš UNESCO globą, skirtą simpoziumams, kurių tikslas, kaip paaiškėjo, ypač iškelti Leniną.“

Mūsų protestas remiasi labai tvirtais argumentais — lietuvių tautos patirtimi bei kančiomis. Lietuvos valstybė, atstatyta 1918 m. vasario 16 d., nepriklausomybę pasiekė, nedelsiant, Leninui įsakius, buvo užpulka sovietų kariuomenės. Daugiausia lietuvių kaimiečiams arba darbininkams ginant savo kraštą sunkiose nepriklausomybės kovose, Lenino vadovaujama Sovietų Sąjunga buvo priversta 1920 m. liepos 20 d. su Lietuva pasirašyti taikos sutartį.

Lenino armijos, vykdydamos agresiją, buvo įsiveržusios ir į Lietuvos kaimynų Baltijoje Latvijos, Lenkijos ir Estijos žemes, ir tie kraštai, kaip ir Lietuva, išliko nepriklausomi tik aukštos kraujo kainos dėka. Daugiau nukentėjo kiti, vos nepriklausomybės sulaukę kraštai, kaip Armėnija, Gruzija ar Azerbaidžanas — komunistams vadovaujant pateko į rusiškiosios imperijos jungą. Taigi Leninas, dar 1916 metais knygoje „Imperializmas, paskutinioji kapitalizmo pakopa“ smerkęs Rusijos kolonializmą, ligi savo mirties 1924 m. vis

dėlto sugebėjo prievartos keliu atstatyti didžiąją rusų kolonijinės imperijos dalį.

Lietuva, išlaikiusi savo nepriklausomybę, sugebėjo, nors laikinai, išvengti kai kurių Lenino įvestų „humanitarinių“ priemonių, kaip: parlamento veiklos suvaržymo, daugelio partijų sistemos panaikinimo, koncentracijos stovyklų įvedimo, tikrosios ar tariamosios opozicijos narių masinio kalinimo bei likvidavimo ir t. t. Nors po 1917 m. vasario mėn. revoliucijos Rusijoje sudaryta laikinoji vyriausybė pasisakė už spaudos, susirinkimų, religijos bei kitas laisves, tačiau Leninas visas jas, šiandien sudarantis Jungt. Tautų Chartos branduolį, paneigė.

Stalinui patobulinus Lenino sukurtą santvarką, „leninistinei“ sovietų vyriausybei įsakius, 1940 m. birželio mėn. jos kariniai daliniai vėl įsiveržė į tris Baltijos valstybes ir jas prievarta užėmė.

Tai reiškia, kad Lietuva jau beveik tris dešimtmečius kenčia pavergimo, išnaudojimo bei pažeminimo jungą. Dėl sovietų ir nacių genocido Lietuvoje priemonių (pirmasis buvęs dar žiauresnis) Lietuva neteko apie milijono žmonių arba ketvirtadalį krašto gyventojų.

UNESCO buvo įkurta „skatinti tarptautiniam bendradarbiavimui švietimo, mokslo ir kultūros srityse, siekiant stiprinti teisingumą, įstatymų galią, žmogaus teises bei laisvę ir visai neatsižvelgiant žmonių rasės, lyties, kalbos ar religijos skirtumų“. UNESCO chartoje ar potvarkiuose visai nenurodyta, kad ši organizacija galėtų būti totalitarinės propagandos įrankiu, ar kad ji galėtų įžeisti pavergtąsias tautas. Taigi, kokia baisia logika pasiremama UNESCO šiandien garbina žmogų, kurio pagrindinis laimėjimas buvo sunaikinti vertybes, kuriomis pagrįsta Jungtinių Tautų Organizacija?

UNESCO neapgalvotas veiksmas jau sukėlė gilų bei visiškai pagrįstą nepasitenkinimą Lietuvoje ir kituose sovietų okupuotose kraštuose. Mes esame įsitikinę, kad pavergtosios Lietuvos gyventojai priitaria mūsų čia reiškiamiems nuostabos ir protesto žodžiams“.

(ELTA)

LENINO METAI IR PROTESTAI

UNESCO (Jungt. Tautų specialus padalinys — organizacija, kurios tikslas — skatinti tarptautinį bendradarbiavimą švietimo, mokslo ir kultūros srityse ir kurio centras yra Paryžiuje) šiuos 1970 metus yra paskelbusi „Lenino metais, tariamai už jo „nuopelnus“. Eltos gautomis žiniomis, tarptautinis Lenino „garbei“ simpoziumas balandžio 19-26 d. rengiamas Suomijoje, Tampere mieste. Jo tema: „Leninas ir mokslo, kultūros ir švietimo pažanga“.

Vlikas ryšium su šiuo ir kitais galimais Lenino minėjimais ruošia protesto pareiškimą. Būtų gera, kad protesto raštus pasiųstų ir kitos mūsų organizacijos. Prie protesto galėtų būti prijungtas ir Eltos Informacijose (Nr. 6) paskelbtasis Lenino, jo tezių vertinimas „Antroji Lenino medalių pusė“, jį išvertus į bet kurią J. Tautose vartojamą kalbą.

Protestai siųstini adresu:

UNESCO Place de Fontenay, Paris 7, France.

Pavergtųjų Europos Tautų Seimas New Yorko taip pat ruošia atitinkamą protestą.

(ELTA)

REZOLIUCIJŲ PROJEKTAI VLIKE

Vlikas praneša, kad, rengiant Lietuvos Steigiamojo Seimo minėjimus, priimant atitinkamas rezolucijas ar nutarimus, lietuvių ar anglų kalbomis paruoštų projektų galima gauti Vlikę.

Steigiamojo Seimo minėjimus rengia ir norį tokius projektus gauti, gali kreiptis adresu: Elta, 29 W. 57th St., New York, N. Y. 10019

(ELTA)

PROTESTO TEKSTAI VLIKE

Lietuvių organizacijos, kurios numato J. Tautų padalinui — UNESCO pasiųsti protesto raštus ryšium su Lenino 100-ja gimimo sukaktimi, gali Eltoje gauti ir prie protesto prijungti „Eltos Informacijose“ paskelbto straipsnio „Antroji Lenino medalių pusė“ vertimo į anglų kalbą tekstą. Rašyti adresu: Elta, 29 W. 57th St., New York, N. Y. 10019

(ELTA)

DR. J. K. VALIŪNAS TOL. RYTUOSE

Vliko pirmininkas dr. J. K. Valiūnas balandžio 21 d. išvyko į Tolimuosius Rytus. Gegužės mėn. pradžioje lankysis Australijoje. Numato grįžti į New Yorką apie gegužės mėn. vidurį.

Valiūnui išvykus, Vliko pirmininko pareigas eina vicepirmininkas dr. B. Nemickas.

(ELTA)

Pasididžiavimas ir įvertinimas

Lituanus žurnalą 15 metų sukakties proga sveikino anglų kalbos dėstytojas iš Three Rivers, Mass.: „Jūs esate lietuviškų reikalų patriotai, jūsų energija ir pastangos tikrai pataiko į taikinį, pristatant Lietuvos padėtį mokslinėje ir rimtojo plotmėje. Lituanus žurnalą siunčiant į universitetus ir knygynus. Mano penkių dolerių prenumerata tokia menkutė palyginus su pasididžiavimu, kad ir aš esu kilęs iš lietuvių. Todėl siunčiu dar dešimt dolerių priedą ir prašau parūpinti lietuvišką vėliavėlę mano kabinetui ir, jei įmanoma, vytukę automobilio langui“.

Po ilgos ir sunkios ligos mirus

ELENAI NAVAKAUSKIENEI,

giliai užuojautą reiškiamo

jos brangiam vyrui Petriui.

J. Sablevičių šeima

A. a. ELENAI NAVAKAUSKIENEI mirus,

jos vyrui Petriui Navakauskui skaudžioje

liūdesio valandoje reiškiamo giliausią

užuojautą ir kartu liūdimę.

L. V. S. Manchesterio Skyriaus Ramovėnai

Staigiai mirus brangiai ir mylimai žmonai

ELENAI NAVAKAUSKIENEI,

giliai užuojautą reiškiamo jos vyrui

mūsų Klubo nariui Petriui Navakauskui.

Lietuvių Socialinio Klubo

Valdyba ir nariai

Parlamentarai Monake

Tarpparlamentinės Sąjungos 58-ji, šių metų pavasario, sesija įvyko Monake Monte Carlo mieste kovo 30-balandžio 5 d. d. Šalia gausių JAV ir Sovietų Sąjungos delegacijų, dalyvavo visos eilės valstybių delegacijos: Čekoslovakijos, Bulgarijos, Jugoslavijos, Lenkijos, Rumunijos, Suomijos, vak. Europos kraštų, dar ir Mongolijos ir kt. JAV delegacijai vadovavo sen. J. Sparkman (Vlikas jam buvo pasiuntęs atitinkamą telegramą), ir joje buvo visa eilė JAV Kongreso narių, kaip Bayh, Derwinski, Dodd, Scott, Percy ir kt. Sovietų delegacijai vadovavo I. V. Spiridonov.

Kaip jau skelbta, Vlikas prašė jo atstovą Vak. Vokietijoje, red. V. K. Banaitį, nuvykti į Monte Carlo ir stebėti sesijos eigą, užmegzti ryšius su delegacijomis, paskleisti Eltos medžiagą ir kt.

Vliko atstovas konferencijoje matėsi su JAV delegacijos pirmininku sen. Sparkman. Lietuvos reikalui Banaitiui išsamiai teko kalbėtis su JAV delegacijos nariu Atst. Rūmų nariu E. J. Derwinski. Šiam prašant, jam buvo įteiktas Lietuvos kunigų memorandumas. Jis buvo padalytas įvairiems parlamentarams, ypač australams ir kanadiečiams. Banaitis kalbėjosi ir su kitais JAV delegacijos nariais, senatoriais Dodd ir Jordan.

Po to amerikiečiai iškėlė sovietų okupacijos Baltijos valstybėse klausimą balandžio 3 d. „nesavarankiškų kraštų ir etninių klausimų“ posėdyje. Kongresmanas Derwinski, paprašęs žodžio, perskaitė atitinkamą komentarą (jo santrumpa skelbiama žemiau). Lietuvio rūpesčiu, Konferencijos delegatams, be kunigų rašto, dar buvo padalyta Eltos biuletenio vokiečių kalba (Elta-Pressedienst) laida. Kunigų memorandumas įteiktas ir prancūzų spaudos

agentūros (Agence France Presse) atstovui — šis santrauką perdavė centrui Paryžiuje.

Sesijoje Monake dalyvavo 282 įvairių kraštų parlamentarai, be to, dar per 100 parlamentarų sekretorių ir kt. Tarpparlamentinė Sąjunga (IPU) buvo įsteigta 1889 m., ir kiekvienais metais įvairiose pasaulio dalyse ji renkasi po du kartus. Kitas Sąjungos suvažiavimas įvyks šių metų spalio mėn. Hagoje. Sesijoje vyrauja daugiau Afrikos ir Azijos interesai.

Sesijų metu netrūksta ir vaidų, ypač iš sovietų pusės. Dabar įvykusioje sesijoje sovietų delegatai grubiai puolė amerikiečius, ypač negrų ir Vietnamo klausimais. Dauguma Vakarų parlamentarų sovietų atžvilgiu nusistatę gana skeptiškai.

Kolonializmo ir naujojo kolonializmo klausimas buvo iškeltas Atst. Rūmų nario E. J. Derwinski ir sen. L. B. Jordan pareiškime — komentare. Abu JAV parlamentarai pažymėjo, kad jei rezoliucijoje dėl kolonializmo kalbama apie priemones okupuotų tautų laisvei bei nepriklausomybei patikrinti, tai šis klausimas liečia ir sovietų okupaciją Čekoslovakijoje ir neteisėtą Sovietų Sąjungos įvykdytą Baltijos valstybių užėmimą. Toliau pabrėžta, kad, kalbant apie tautų tarpe vykdomą diskriminacijos vyksmą, deja, nebuvo nurodyta JAV Sąjungoje esamą religinę ir tautinę diskriminaciją. Amerikiečiai teigia, kad „TSRS nerusų tautos yra palietę politinis persekiojimas bei diskriminacija, ir visiems yra žinoma oficiali Sovietų valstybės prieš religiją nukreipta politika“. Vis dėlto JAV delegacija, šių trūkumų nepaisant, pasisakė palaikanti sesijose pasiūlytą rezoliuciją.

(ELTA)

SEPTYNIOS DIENOS

Rusų lakūnai Egipte

Iš Kairo sklinda žinios, kad sovietiniais naujaisiais kovos lėktuvais MIG 23 Egipte skraido rusų lakūnai.

Tie naujieji lėktuvai, kaip sovietai tvirtina, yra pranašesni už amerikiečių Phantom, kurių iš JAV gavo Izraelis. Jų greitis — 1.800 mylių per valandą. Egiptas jų būsiąs gavęs neseniai — po to, kai Sov. Sąjunga pradėjo pristatinti ir įrengti raketų SAM bazes.

Vadai — kvailiai

Kinijos žinių agentūra skelbia, kad Brežnevas ir kiti Sov. Sąjungos vadai netrukus būsią pašalinti. Jie esą kvailiai, kurie meta akmenis sau ant kojų. Ta klika dabar išgyvenanti sunkius laikus. Kaip ir Chruščiovui, taip dabar ir jiems ateina galas. O išvada: „Jeigu netikite tuo, tai palaukite ir pamatysite“.

Brežnevas savo Charkove pasakytoje kalboje nurodė, kad dėl nesantaikos su Kinija ji pati kalta, nes Sov. Sąjunga norinti gerų santykių.

Brežnevo viltys

Uljanovske, Lenino gimtinėj, atidarydamas Lenino vardo paminklinį centrą, Brežnevas pareiškė viltį, kad komunistams pasiekęs pergalės visame pasaulyje, nors tam reikės didelių pastangų.

O pergalė ateisianti dėl to, kad yra Sov. Sąjunga. Lenino kraštas ir galingas socializmo pasaulis — socialistinės pažangos tvirtovė.

Pustrečių metų

Pakaltinta šmeizimu Sov. Sąjungos, žydė Ontman buvo nuteista pustrečių metų kalėti.

Ji vis davinėjo prašymus, kad jai su šeima būtų leista išvažiuoti, o kai neteko kantrybės, tai atsisakė pilietybės ir priimti įstaigų grąžinamą sovietinį pasą.

Teismo metu jauni žydai buvo suruošę demonstracijas.

Jeigu esi vietnamietis Kambodijoje

Šiaurės Vietnamas suvedė į Kambodiją keliasdešimt tūkstančių savo karių. Kai kraštą valdęs princas Sihounekas nuvažiavo į Pekiną ir Maskvą maldauti, kad būtų įsakytą atitraukti tas svertimas armijas, krašte buvo sudaryta kita vyriausybė jau be jo, ir ji pasiryžusi gintis.

Bet Kambodijos kariniai daliniai pradėjo žudyti savo gyventojus vietnamiečius, kurių ten yra apie pusę milijono, įtardami, kad jie gali būti priešo agentai ar simpatikai. Vienu metu per trejetą dienų suskaičiuota upe plaukiančių apie 400 lavonų.

Svobodai Lenino taikos premija

Lenino gimimo šimtmečio proga Sov. Sąjunga paskyrė Čekoslovakijos prez. Svobodai Lenino vardo taikos premiją.

Jo nuopelnas — tradicinis čekų ir sovietų karinių dalinių bendradarbiavimas.

Salin nepartinius!

Čekoslovakijoje atitinkamos komisijos jau kuris laikas tikrina partinius, ar jie nėra padarę kokių politinių nuodėmių.

Kai kurių apskričių komisijos džiūgiauja dėl savo kruopštumo, nes pašalintieji iš partijos išmetami ir iš darboviečių. Tai kelia partijos centrinės vadovybės susirūpinimą dėl tokių komisijų siautėjimo, nes dažnu atveju iš darbo pašalintieji buvusių partinai yra ir specialistai, labai reikalingi įmonėms, kad jos galėtų gerai dirbti.

O kai kuriose valdymo srityse partinėms organizacijoms, sako, vis dar tebevadovauja dubėkininkai.

Sov. Sąjungos gyventojai

Visuotinis surašymas sausio mėn. parodė, kad Sov. Sąjunga turi 241.748.000 gyventojų. Tai yra 16 procentų daugiau negu 1959 m.

Tito ir Pravdoje nesutinka

Moskvos Pravda, leidusi savo puslapiuose pagarbinti Leniną ryšium su jo sukaktimi užsienių komunistų vadams, išspausdino ir Jugoslavijos prez. Tito pasisakymą.

Tito vis tiek nepritaria Maskvos linijai ir tvirtina, kad Lenino filosofija nieko nereikšia, jei ji nepripažįsta komunistinių kraštų lygybės ir suverenumo.

Kiek atsitrauks per metus?

JAV nutarė per metus atitraukti iš Vietnamo dar 150.000 karių.

Bandys patys vieni valdyti

Nepajėgę susitarti su liaudies partija dėl koalicionios, Austrijos socialdemokratų patys vieni sudarė vyriausybę.

Lenino vardu

Minint Lenino gimimo šimtmetį, Kremliaus salėje susirinkusiems saviesiems ir užsienių komunistų delegatams Brežnevas pasakė 3 val. 15 min. užtrukusią kalbą, kurioje iškėlė Sov. Sąjungos galią ir komunistinių kraštų vienybę prieš imperialistus.

O Kinijos spauda ta sukakties proga išsispausdino vedamąjį, kuriame Sov. Sąjunga vadinama „Hitlerio tipo diktatūra ir fašistine diktatūra“.

Protesto demonstracijos

Rytų krašto pabėgėliai padėjo karstą ant Wimbledono teatro laiptų, kur raudonosios armijos ansamblis koncertavo Londono visuomenei.

Ant karsto buvo užrašyta: „Raudonoji armija — laisvės žudikas“.

Žiūrovų akivaizdą staiga atsidarė kars-to dangtis, ir išlipo čekė studentė tautiniais rūbais persirišusi juosta, kurioje buvo įrašyta: „Laisvė niekad nemirs“.

Policija Sovietų ambasados valdininkus įleido į teatrą pro užpakalines duris.

Demonstrantai nešė plakatus su savo krašto pavadinimais ir datomis, kada raudonoji armija jį užėmė. Taip pat jie pravedė ir savo muzikinę satyrinę programą pagal neseniai pastatytą britų filmą „O, koks gražus karas — mes pradėjome abu 1939 m. Muziką parašė Juozapas Stalinas ir Adolfas Hitleris“.

100 raudonosios armijos ansamblių visą savaitę koncertavo Wimbledono teatre, bet ir demonstrantai ten reiškė protestą kiekvieną vakarą.

Vienas iš organizatorių pasakė žmonių miniai: „Jie sako, kad laisvė mirusi, bet ji gyva per amžius“.

Dr. Akaki Ramishzili Gruzijos pabėgėlis ir pavergtųjų kraštų organizacijos pirmininkas, pasakė: „Raudonosios armijos ansamblis atstovauja kriminaliniam režimui, kuris išžudė daugelį demokratiškų kraštų Sovietų Sąjungos pakraščiuose. Mes norime, kad žmonės, kurie perka bilietus į jų koncertus, žinotų tai“.

Demonstracijose dalyvavo ir lietuviai.

Švaros mėnuo

Lietuvoje sanitarinės apžiūros komisija balandį kasmet skelbia visuomeninės švaros mėnesiu.

Tą mėnesį organizuojami masiniai sąjūdžiai už gyvenviečių švarą, grožį ir sanitarinę kultūrą. Daugelyje rajonų vykdomas socialistinis lenktyniavimas dėl tvarkos palaikymo. Sanitarinės komisijos apsitvarkiusius rajonus palankiai įvertina. Eit esą ir tokių vietovių, kurios nekreipiančios rimto dėmesio į švaros palaikymą. Tokie atsilikę yra Vilniaus, Eišiškių, Šilalės ir dar vienas kitas rajonas.

Patikrinus šių metų kovo mėn., Kaune rasta 34% netvarkingų kiemų. Panevėžyje 19%, o Vilniuje nešvariausiomis pripažintos kelios namų valdybos. Čia, sako, prastai panaudojamas transportas, nekontroliuojami kiemsargių darbai ir apsileidusios sanitarinės komisijos.

Zemėlapis be kelių

Vilniškės „Tiesos“ korespondentas J. Martišius kritikuoja neseniai „Minties“ leidyklos išleistą „Lietuvos TSR turistinį žemėlapi“ (dailininkas S. Marengolcas, tekstas J. Iškausko, o redaktorė L. Kokšienė).

Zemėlapis, pasirodo, turi daug trūkumų. Jame visai nėra kelio iš Vilkaviškio į Kudirkos Naumiestį, nenurodytos vietovės, per kurias eina tankus kelių tinklas į pietus nuo Vilniaus — pažymėtos tik Lietuvos pasienio vietovės, bet nenurodyta nė vieno kelio, išsėnančio iš Lietuvos teritorijos tolimesne kryptimi, todėl žemėlapyje nematyti, prie kurio kelio yra Medininkai.

Geležinkelis nuo Kapsuko (Marijampolės) į Alytų kažkodėl neina per Šeštokus. Net nėra nurodyta, skundžiasi straipsnio autorius, kaip nuvykti į buvusią partizanų stovyklą Rūdininkų girioje!..

Miestų planuose, neskaitant keturių Kauno gatvių, nėra nė vieno gatvės pavadinimo. Negalima iš to žemėlapio suprasti, kur ir kokie yra muziejai, pilys, pilikalniai ar kitokie gamtos paminklai. Nepažymėta net senoji Lietuvos sostinė Kernavė.

Seniau išleistieji Lietuvos autokelių ir turistiniai žemėlapiai, kaip rašo J. Martišius, buvo žymiai geresni.

Jie kalbėjo apie Lietuvą

Vasario 16 d. proga JAV Kongrese Vašingtone apie Lietuvą kalbėjo 19 senatorių ir 72 atstovai.

Pusė nieko nežinojo

Australijoje jaunas Adelaidės akademikas Gytis Šimkus apklausė čia jau gimusių ir augusių lietuvių tautinių šokių grupę, kurią sudaro 50 asmenų, ką jie žino apie Vasario 16 d. šventę, jos reikšmę, kada Lietuva atgavo nepriklausomybę ir kada prarado laisvę.

Pasirodė, kad beveik pusė to jaunimo nė viena klausimą negalėjo atsakyti.

EUROPOS LIETUVIS —

LITHUANIAN WEEKLY

Printed and Published in Gt. Britain by the Lithuanian House Ltd., 1 Ladbroke Gardens, London, W.11. Tel. 727 2470.

Registered as a newspaper at the Post Office.

Leidžia D. Britanijos Lietuvių Sąjunga ir Lietuvių Namų Akl. Bendrovė.

Redakcija rankraščius taisy ir trumpina savo nuožūra.

Prenumeratos kaina: metams 50 šil., do-lerio kraštuose — 6 dol. metams; Vokietijoje — DM 22.

Už laikraštį kieno nors spausdinamųjų skelbimų turinį nelieidėjai, nelieidėjai nesilima atsakomybės.

Pristatomas prof. K. Lederis

Gyvendami svetur, neturime savų tokių institucijų, kuriose lietuviai galėtų ne tik reikšėti kaip atitinkami specialistai, bet ir pasiekti pasaulinio garso. Dėl to mes ypač mokslo srityje besireiškiančius savo talentus išbarstome po didžiuosius kraštus ir tik retkarčiais pasidžiaugiame, kad jiems sekasi.

Vieną tokį išgarsėjusį vyrą keliolika metų turėjome savo tarpe. Tai prof. dr. Karolis Lederis, dirbęs Bristolio universitete ir ten pasiekęs jau pasaulinio garso mokslininkų eilės.

Šiuos metus jis pradėjo jau Kanadoje, kaip Calgary universiteto medicinos fakulteto profesorius. Pažiūrėkime, ką kiti apie jį sako ir ką jis kitiems.

Kaip tik balandžio 3 d. Calgary laikraštis „The Herald“ išspausdino apie jį Walter Nagel straipsnį, pavadintą „Buves fabriko darbininkas dabar medicinos tyrimų taryboje“. W. Nagel rašo:

„Calgary mokslininkas, kuris kadaise penkerius metus dirbo tekstilės fabrike, kad galėtų apsimokėti už mokslą universitete, dabar pasidarė prestižą turinčios Kanados Medicininio tyrimų tarybos nariu.

„Dr. Karolis Lederis, kuris gruodžio mėn. atėjo farmakologijos ir terapeutikos profesorium į Calgary universiteto medicinos mokyklą, 12 metų yra išbuves Anglijoje Bristolio universiteto profesorium.

„Savo atpildą jis čia gavo pirmas toks kaip Calgary universiteto fakulteto narys.

„Skatindama mokslinę pažangą ir mokslinės žinios naujus pasiekimus, Medicininio tyrimų taryba aprūpina darbu reikalingais fondais ir patikrintais atlyginimais savo bendradarbius, kurie savo ruožtu su-

tinka bent tris ketvirtadalius laiko skirti sveikatos srities tyrimams.

„Iš to laiką įskaitomas diplomantų ir gydytojų apmokymas.

Jis neturėjo galimybių išeiti reikalingo apmokymo būti gydytoju

„Gimęs prieš 49 metus Lietuvoje, jis turi jau nemažą tarptautinės reikšmės mokslinių pasiekimų, kurie, kaip jo kolegos sako, yra įžymios, nors jaunystės metais jam vis ilgiai ir nuolat tekdavo nutraukti savo universitetinę karjerą.

„Trisdešimtųjų metų pabaigoje rusai užpuolė Lietuvą.

„Dr. Lederio tėvas, kuris turėjo vidutinę baldų gaminimo įmonę, tuoj buvo apskelbtas „liaudies priešu“, nes samdydavo keletą savo tautiečių padėti prie gamybos.

„Kol šitai dar atsitiko, dr. Lederis buvo pasiryžęs būti gydytoju. Bet kai jo tėvas tokiu buvo apskelbtas, tai jis jau nebegalėjo eiti mokslu.

„Užtat jis dvejus metus lankė mokytojų institutą ir iki 1941 m. mokė pradžios mokyklose. Tuo metu jis ir jo tėvai atsidūrė Vokietijoje, pasinaudodami Stalino ir Hitlerio trumpalaikiškais taikiais sandėriais.

Vokiškos kilmės asmenys, tarp jų ir Lederis šeima, pasuko į Vakarus. Paskui tie, kurie buvo kilę iš rusų dabar valdomųjų žemių, vokiečių vėl buvo grąžinti į savo kilmės kraštus.

„Tebesitęsiant Antrajam pasauliniam karui, vokiečių ginkluotosios pajėgos pradėjo vis aštriau jausti medicininio personalo trūkumą. Dr. Lederiui buvo leista pradėti medicininį apmokymą, jis priskirtas prie latvių dalinio.

„Vėliau vokiečiai pradėjo patirti vis daugiau smūgių, ir jiems labiau už viską prireikė kareivių. Dr. Lederis baigė karą kaip britų karinių dalinių belaisvis, prieš tai kovojęs rytų fronte.

„Kaip mokąs anglų kalbą, belaisvių stovykloje jis tuojau gavo vertėjo darbą. Netrukus jis buvo paleistas ir dar kartą pradėjo medicinos studijas, šįkart vokiečių universitete. Studijavo jis ten tik apie metus.

„Vertėjavimas jį suvedė su britais, ir jam patiko, kaip jie tvarko reikalus.

— Paragavau angliškojo gyvenimo būdo, ir jis man patiko. Tai aš visko atsisakiau ir iškeliavau į Angliją.

„Šitas pajudėjimas toli gražu nepalengvino gyvenimo. Jaunasis imigrantas turėjo pasirinkti sau vieną iš keleto leistinių darbų, ir jis pateko į anglišką vilnos perdirbimo fabriką. Dar prieš baigdamas išdirbti ten penkerius metus, jis turėjo jau tekstilės konstruktoriaus diplomą, bet dar ne universitetinį mokslą.

„1954 m. pagaliau vėl buvo pradėta, kai jis Bristolio universiteto farmakologijos skyriuje gavo techniko darbą.

„Dr. Lederis ten išbuvo 16 metų, iš eilės kaip tarnautojas, diplomantas, kaip bakalauras, filosofijos daktaras ir pagaliau kaip tikslųjų mokslų daktaras. 1958 m. jis

buvo paskirtas farmakologijos laboratorijos asistentu, 1966 m. vyresniuoju dėstytoju, o 1969 m., prieš pajudėdamas į Calgary, savo skyriaus profesorium.

„Ankstyvaisiais savo tiriamojo darbo metais jis susidomėjo neuroendocrinologija, tai yra ta sritimi, kuri tyrinėja, kaip nervų celės išskiria hormonus, kad jie veiktų kitas celės ir audinius žmogaus kūne.

Jo darbas padėjo pašalinti eilę klaidų ir klaidingų aptarimų

„Kadangi iki to laiko šios mokslo srities darbuose būta „nemaža poezijos“, bet ne visada pakankamai mokslinių faktų, tai dr. Lederis pradėjo naudotis naujais tyrinėjimo metodais. Jis rėmėsi — ir tebesiremia — pajėgumu naujai išrastojo elektroninio mikroskopo, bet išvada iš savo stebėjimų darė remdamasis neįprastai gausiomis fiziologijos, farmakologijos, biochemijos ir ultrastruktūros žiniomis, celių sudėtinėmis dalimis.

— Nors esu farmakologas, bet savo tyrinėjime naudojuos ne vien farmakologijos įrankiais, — aiškina jis.

„Dr. Lederis kukliai pripažįsta, kad jo darbas „padėjo pašalinti eilę klaidų ir klaidingų aptarimų“ pagrandinių mokslų gausybėje.

„Jo kolegos sako, kad jo ligšiolinis pasiekimas yra buvęs žymiai didesnis negu vien tik tai. Dr. Lederis yra parašęs daugybę mokslinių straipsnių pasaulio tyrinėtojų, įskaitant keletą skyrių plačiai naudojamuose farmakologijos vadovuose.

„(Ironiška, kad patys geriausi tų medicinių tekstų klientai yra kraštai už geležinės uždangos, kur jo tėvas buvo pasmerktas).

„Vokietijos, Prancūzijos, Šveicarijos ir Jungtinių Valstijų universitetų jis buvo pagerbtas mokslinių draugijų naryste, atžymėjimais ir sudaromomis sąlygomis studijoms pagilinti.

„Savo profesijos srityje jis yra jau pasiekęs tokio garso, kad keletas daktaro laipsnių turinčių kitų krašto farmakologų prašo Calgary universitetą priimti gilinti studijų jo priežiūroje. Tarp kitų, vienas tokių laukiančiųjų yra iš Argentinos, kitas iš Jugoslavijos.

Baigdamas pasikalbėjimą, dr. Lederis pasidžiaugė geromis darbo sąlygomis ir Calgary medicinos mokyklos aukštu lygiu.

Ig. Šeinius ir J. Basanavičius Lietuvoje

Kaip iš sovietinės lietuviškos spaudos matome, dabar pirmą kartą po karo vienu tomu išleistas rašytojo Igniaus Šeinius poetinės apysakos „Kuprelis“ ir „Vasaros vaišės“.

Taip pat išleista Jono Basanavičiaus „Rinktiniai raštai“ (1038 puslapių). Įžangą tai knygai parašė prof. Juozas Jurginis, supažindindamas skaitytojus su J. Basanavičiaus gyvenimu ir jo veikla.

Kiek ankščiau buvo išleista J. Basanavičiaus surinktu pasakų rinktinė „Lietuviškos pasakos“ vaikams, paruoštos J. Stuko.

H. Radauskui 60 m.

Poetui Henriui Radauskui sukanka 60 m. Jis gimė 1910 m. balandžio 23 d. Krokuvoje. Baigęs vidurinius mokslus, studijavo Vyt. Did. Universitete lietuvių, vokiečių ir rusų kalbas bei literatūrą.

Pasitraukęs iš Lietuvos, kurį laiką dirbo Vokietijoje.

1949 m. išvažiavo į Ameriką. Literatūrinį darbą pradėjo eilėraščiais ir kritinio pobūdžio straipsniais. Vertė rusų, lenkų, vokiečių, prancūzų poetus ir beletristus.

Jo eilėraščių rinkiniai: Fantazija (1935 m.), Strėlė danguje (1950), Žiemos daina (1955). Už šią knygą gavo Lietuvių rašytojų d-jos literatūrinę premiją. 1965 m. išleista jo rinktinė Eilėraščiai. Jo eilėraščių yra paskelbta anglų, vokiečių, lenkų, suomių, estų ir latvių kalbomis.

Mirė K. Vairas-Račkauskas

Eidamas 88-uosius metus, Lietuvoje mirė rašytojas ir visuomenininkas Karolis Vairas-Račkauskas. Gimė jis Šiaudinėse bžn., Šiaulių aps., mokslus ėjo Luokėje, Šiauliuose, o gimnaziją baigė Tartu (Estijoje) mieste.

Į lietuvišką veiklą įsijungė dar būdamas moksleivis ir ją tęsė visą savo gyvenimą. Caro persekiojamas 1907 m. pasitraukė į JAV ir aktyviai įsijungė į lietuvių socialistų veiklą, redaguodamas laikraščius Kovą, Laisvąją mintį, Tėvynę ir kt. Buvo steigėjas ir dalyvis daugelio draugijų. Grįžęs į Lietuvą, nuo 1920 m. dirbo Užsienio reikalų ministerijoje ir apie 10 metų ėjo diplomatinės pareigas Londone ir P. Afrikoje.

Daug dirbo kaip publicistas, rašydamas straipsnius įvairiomis temomis. Išleido ir savo eilėraščių rinkinį „Eilėmis ir proza“ ir kelias apysakų knygas.

Pažymėtina, kad Karolis Vairas yra išvertęs į lietuvių kalbą apie 80 knygų.

Po karo K. Vairas buvo Lietuvos respublikinės bibliotekos direktoriaus pavaduotojas, o vėliau P. Cvirkos memorialinio muziejaus direktorium.

Pentkasis Pietų Amerikos lietuvių kongresas

Venecuelos lietuviai nutarė imtis iniciatyvos surengti penktąjį Pietų Amerikos Liet. Kongresą.

Lietuviai išradėjai Amerikoje

Čikagoje Amerikos inžinierių ir architektų S-gos (vienas jos atstovų yra inž. J. Vilčinskas Anglijoje) leidžiamasis žurnalas „Technikos žodis“ rašo, kad per pastaruosius metus JAV išperiūrė 52.000 patentų 63 autoriai yra lietuviai.

Vienas elektrotechnikos srities išradimas yra lietuivio Vytauto Tolučio iš Vilniaus. Deja, jis išradėjo tautybę nepažymėta — tik „Vilnyus, USSR“.

ARČIAU ROMOS

„Aš ir Tėvas esame vienas“ (Jono 10,30)

Džiaugiamės kiekviena šviesesne apraška, kad krikščionys artėja, kad išsiskyrimai mažėja, kai nauji garbingi visuomenės nariai įsijungia veikliai į Bažnyčią. Prieš pereitis Kalėdas į Katalikų Bažnyčią buvo priimta garsioji Anglijoje veikėja penia Astor. Josios atsivertimas ir įsijungimas Bažnyčion turės įtakos D. Britanijos šviesuomenei.

Artėja į Bažnyčios vienybę nuo jos atsisakyusieji armėnai. Armėnai tapo krikščionimis apaštalių veiklos dėka. Pas juos dirbo ap. Baltramiejus, Simonas, Judas ir Tadas. Jų religinį gyvenimą sutvarkė Grigalius Švietėjas apie 295 metus. Kai po 79 metų armėnų bažnyčia pasidarė nepriklausoma, šv. Bazilijus išpeikė juos ir atskyrė nuo Bažnyčios.

Dvylikos šimtų metų praeitis Armėnijai ir jų krikščionims atnešė daug atmainų, gerų ir blogų laikų. Armėnų bažnyčia žymiai sustiprėjo, kai Sahak Didysis ir Mesropas išvertė į armėnų kalbą šv. Raštą. Persekiojimams pasibaigus, 451 ir 484 m. Armėnija išsikovojė laisvę. Po įvykusių dviejų sinodų Dvino 501 ir 554 m. armėnų bažnyčia pasuko į monofizitizmo. Ilgainiui jų dalis susijungė su Katalikų Bažnyčia. Katalikai armėnai turi skirtingą liturgiją, bažnytinę kalbą, turi kardinolą. Armėnų krikščionių tautinė bažnyčia skaito visame pasaulyje apie 3 milijonus tikinčiųjų. Jų galva: Katalikos Vasken I pranešė atvykusių pas popiežių Paulių VI pasimatyti, pasitarti geg. 8-12 dienomis. Jį atlydės Jeruzalės ir Konstantinopolio patriarchai, Vakarų Europos ir Amerikos primai, keli arkivyskupai ir vyskupai.

Katalikos Vasken I apsisistos šv. Jono bokšte Vatikano sode.

Svarbus įvykis

Programoje numatyta bendros popiežiaus ir armėnų galvos maldos, oficialus atsilankymas Vatikane pas popiežių, privatus su popiežium pokalbis, šv. Petro, šv. Pavilo už mūrų, Laterano ir Marijos Snieginės bazilikų lankymas ir kitas šventoves.

Armėnų bažnyčios vadas bus kardinolas Agagianj svecias. Jis susitiks su Romoje esančiais armėnais. Yra tai pirmas šventoj įvykis, kad armėnų bažnyčios galva būtų vykęs į Romą.

Yra ir Rusijoje pavergtų armėnų. Jie šiame bažnyčių susitarinime negalės dalyvauti.

Kristus prašė dangaus Tėvą, kad visi Kristaus išpažinėjai laikytųsi vienybės, būtų viena. Ir kai mes meldžiamės už Bažnyčios vienybę, meldžiamės su Kristumi. Svarbu, kad žmonės suprastų Kristaus teikiamą jiems naudą per Bažnyčią ir veikliai į ją įsijungtų.

K. A. M.

Padalytame Berlyne

Jau artėjant traukiniui prie demarkacinės sienos, visi keleiviai, o ypač vykstantieji pirmą kartą, pradeda nerimauti, jaudintis dėl artėjančių pasienio kontrolių, kurios ne vienam yra nemalonios. Eventualiems nemalonumams išvengti, prieš sieną pereina pro keleivius Vak. Vokietijos pasieniečiai: peržiūri, ar visi turi galiojančius pasus, mandagiai padėkoja ir, palinkėję geros kelionės, pasišalina.

Vos įvažiuojant traukiniui į Rytų Vokietijos gelež. stotį, tuoj jis apsupamas automatais ginkluotų ir šunų lydimų „draugų“. Jie nepaleidžia iš akių nė vieno vagono durų nei lango, kol traukinys apleidžia stotį. Kiti, pasiskirstę grupėmis, įgrįūva į vagonus ir savaip „apdoruoja“ įsibrovėlius iš kapitalistinio pasaulio. Vieni surenka po 10 DM už pervažiavimo leidimą į Berlyną ir atgal, kita grupė — nemažiau kaip 2-3 žmonės — išdalija užpildyti anketas; trečia tikrina, ar užpildytieji duomenys atitinka dokumentus, neužmiršdami smailiai pasižiūrėti į asmenį, ar tapatybė sutinka su nuotrauka. Nieko įtartina neatradus, užantspauduojami pasai. Lyg nepasitvirtint savo darbuotojų sąžiningumu, dar kartą panašia tvarka tikrinami pasai aukštesnio laipsnio pareigūno — karininko. Nė vieno pašalinio žodžio ar šypsio, malonios pastabos nei iš kontroliuotojo, nei iš keleivių pusės negirdėti. Tik šiai nemaloniai procedūrai praėjus, kiekvienas lengviau atsikvepia. Dar ilgą laiką nesiriša tarpusavy kalba, ir tik po geros pertraukos vienas kitas išdrįsta vėl tęsti prieš kontrolę nutrauktąjį pokalbį.

Traukiniui, kuris priklauso Rytų Vokietijai, atimamas elektrinis garvežys ir pakeičiamas garo katilu. Langų stiklai palieka ir toliau su storu dulkių sluoksniu, užtemdančiu matomumą. Pasirodo, nėra kam šias išsitenėjusias dulkes valyti. Vakarų geležinkeliečiai sako: vagonai pri-

klauso Rytų Vokietijai, ne mums; o anie tikriausiai galvoja: šiais vagonais vežami jūsų žmonės, tai jūs ir valykite.

Nuo sienos iki Berlyno veda vieneri bėgiai, dėl to dažnai stoviniuojama pakelimi, praleidžiant iš priešingos krypties ateinančius traukinius. Stotyse retai kur stojama; net toks didelis miestas kaip Hallė pravažiuojamas nesustojus. O jeigu jau stojama, tai nė vieno keleivio nematėme jilpant. Matyt, vietiniai turi naudotis kitais traukiniais.

Prieš įvažiuojant į Berlyną, vėl ta pati procedūra — vėl pasų tikrinimas du kartus; tik čia nuodugniai apžiūrima vagonų apačia ir visos skylės, kuriose galėtų tūnoti pasislėpus žmogus. Pagaliau, dvi valandas pavėlavęs, leidžia įvažiuoti į Vakarų Berlyną. Ir tuo baigiasi daugiau kaip 12 valandų varginanti kelionė.

Vos įvažiuojant į vienintelę dabar veikiančią Vak. Berlyno gelež. stotį prie zoologijos sodo, atsiveria įvairiomis spalvomis mirgantis didmiesčio vaizdas. Nuo pat zoologijos sodo prasideda svarbiausia naktinio gyvenimo ir linksmybių pilna gatvė — Kurfuerstendamm. Tai naktinio gyvenimo centras, kurį galima būtų palyginti su Muencheno Schwabingu arba Hamburgo San Paulo.

Rytojaus dieną teko susipažinti su Rytų Berlynu. Vakarų Berlyno gyventojams pereiti į Rytų sektorių negalima. Paskutinį kartą buvo leidžiami 1964 metais, nors 35 proc. Vakarų Berlyno gyventojų turi Rytų Berlyne artimus gimes. Liūdnas vaizdas, kai matai berlyniečius, mosuojančius vienus kitiems, o tarp jų aukštą mūro sieną, išskiriančią vaikus nuo tėvų, artimuosius, draugus ir sužieduotinius. Iš tolo matai mylimą asmenį, bet negirdi jo

gyvos kalbos. Telefoninis pasikalbėjimas negalimas. Vienintelis kontaktas — laiškas. Perėjimas į Rytų Berlyną galimas tik Vak. Vokietijos gyventojams, turintiems „Reisepass“. Vėl dokumentų patikrinimas, vėl reikia apsimokėti 5 DM už vizą, išsikeisti 5 DM į Rytų valiutą santykiu 1:1.

Rytų Berlyne yra ištisa eilė gatvių, apstatytų vien tik naujais, be išimties, gyvenamaisiais pastatais, kurių architektūra dvelkia daugiau rytiškimu. Lankytojo akis tuoj pasigenda išpuoštu vitrinų bei įvairiaspalvių reklamų, kuriomis itin pasižymi Vakarų Berlynas. Prekių pasirinkimas žymiai skurdnesnis. Yra parduotuvė, kurioje prekės parduodamos tik už užsienio valiutą. Vietiniais gyventojams ji neprieinama. Joje prekės žymiai pigesnės negu vietiniais gyventojams Rytų valiuta. Kasdieniniai maisto produktai šiek tiek pigesni negu Vakarų Berlyne, bet sintetiniai, nailoniniai dirbiniai labai brangūs (moteriškos kojinės 8 DM, nailoniniai baltiniai 60-70 DM), nekalbant jau apie lengvas mašinas, kurios eiliniam piliečiui įsigyti neįmanomos. Pet reikia pripažinti, kad rytiniame sektoriuje gyvenantieji vokiečiai, turintieji tą patį mėnesinį atlyginimą kaip Vakarų Berlyne, rytinėje dalyje gyvena geriau, nes kasdieniniai reikmenys ir kai kurie produktai rytiniame sektoriuje pigesni, o daugiausia nulemia žemos butų kainos, kurios nuo 2 iki 2 1/2 karto pigesnės, negu Vakarų Berlyne. Žmonės gan malonūs, kalbūs, bet vengia politinių temų. Jų kartais šypsnių palydinti tyla daugiau reiškia negu išsamus atsakymas. Rytų berlyniečiai didžiuojasi savo 360 metrų aukščio, su 200 metrų aukštyje įrengtu restoranu, televizijos bokštu, už kurio apžiūrėjimą plėšiama net 7 DM. Apakrėta nuotaika, apžiūrint Berlyną, yra prislėgta, ir atsikvėpiama vėl grįžus į Vakarų pusę.

Rytų Berlyną nuo Vakarų Berlyno skiria liūdnai pagarsėjusi „Berlyno siena“, kurią Ulbrichto valdžia 1963 m. rugpjūčio mėnesį įrengė. Ją sauguoja 1500 sargybinių dieną ir naktį. Už mūro sienos Rytų sektoriuje yra dar eilė kitokio pobūdžio tvorų, užvarų, užmūnytų juostų, tad vietomis šis mirties ruožas yra 100 ir daugiau metrų pločio. Šioje juostoje buvę, nors ir geri, pastatai ar kapai buvo nugriauti arba su žeme sulyginti. Sektoriaus siena buvo nustatyta pagal ankstyvesnį administracinį miesto rajono valdymą, todėl ji eina skersai ir išilgai gatvių, tai nutoldama, tai vėl priartėdama prie Vakarų Berlyno centrinių gatvių. Daugelyje vietų prie sienos Vakarų Berlyno pusėje stovi primityvūs mediniai kryželiai su pavardėmis toje vietoje žuvusių bėglių. Ypač daug aukų pareikalavo Bernauer gatvės siena. Didelį įspūdį sudaro siena prie Brandenburg vartų, kurie ir dabar skaitomi miesto simboliu, o kartu simboliu suskaldyto miesto. Vos 100 metrų į Vakarus nuo Brandenburg vartų, Vak. Berlyno teritorijoje, stovi kare žuvusių rusų kareiviams paminklas, prie kurio dieną naktį budi garbės sargyba — du rusų kareiviai. Praeivui keistai atrodo, kai matai rusų kareivius žygiuojančius Vak. Berlyno gatvėmis. Mat, Eerlynas buvo paimtas rusų armijos ir tik po keleto mėnesių pagal susitarimą buvo padalytas į keturias zonas, o per tą laiką rusai pastatė netoli Brandenburg vartų, prie centrinės gatvės, savo paminklą, kuris vėliau atsidūrė anglų sektoriuje.

Visas Berlyno miestas suskirstytas į 20 nepriklausomų administracinių vienetų — rajonų (12 Vakarų ir 8 Rytų). Kiekvienas rajonas turi savo burmistrą ir kitas įstaigas. Vakarų Berlynas yra senųjų miestų, 22 proc. visų gyventojų yra daugiau kaip 65 m. amžiaus. Tai pastebima ir mieste: jaunu žmonių, o ypač mažų vaikų retai tepamatai. Nors verbuojami jauni žmonės iš Vakarų apsigyventi Berlyne, jiems daroma įvairiausių lengvatų, bet miesto geografinė padėtis — salėlė komunistine krašte, — visus atbaido. Vakarų Berlyne jokios kariuomenės nėra, o policijos, palyginus su kitais Vokietijos didmiesčiais, labai maža. Taigi Vakarų Berlyno įjungimas į Rytų sektorių, stebėtojo akimis žiūrint, labai paprastas...

Ypač gražiais, moderniais, daugiaaukščiais pastatais apstatyta miesto dalis „Hansaviertel“. Milžiniškas lėšas V. Berlynui skiria Bonnos vyriausybė — metams apie 2 su puse milijardų markių. Užtai 85 proc. visų Vak. Berlyne statomų gyvenamųjų namų yra socialinė statyba, ir beveik visi Berlyno gyventojai turi teisę gauti socialinius butus (uždribantieji iki 1600 DM į mėnesį).

Aplankėme jaunimo kalėjimą Ploetzensee. Viename jo pastatų, kuriame Hitlerio laikais buvo vykdomi mirties sprendimai, leidžiama žmonėms lankytis. Tai patalpa 4-8 metrų dydžio, su dviem langais. Viduryje stovėjęs įrengimas — krentantis kiris galvoms kapoti rusų buvo paimtas ir dabar stovi Rytų Berlyno muziejuje. Skersai patalpų daugiau kaip 2 1/2 metrų aukštyje įmūrytas geležinis balkis, prie kurio pritvirtinti 6 kabliai. Ant jų buvo kariami žmonės. Šioje patalpoje buvo įvykdyta bausmė 1800 politinių kalinių, tame skaičiuje apie 200 moterų. Jauniausia auka 14 su puse metų berniukas. Beveik visiems nuteistiesiems mirtį buvo krintančiu kirviu nukertamos galvos, o ypatingi politiniai nusikaltėliai, kaip 1944 m. liepos 20 d. atentato prieš Hitlerį dalyviai, — kariami. Iš nuteistųjų mirti 200 atentato dalyvių 89 buvo pakarti šioje patalpoje.

Hitleris buvo įsakęs atentato prieš jį dalyvių mirties bausmės įvykdyti filmuoti. Užfiksuos keletos aukštų karių pakorimą, filmuotojų nervai neišlaikė, ir nuo tolimesnio filmavimo jie griežtai atsisakė. Šiandien jie yra gyvi liudininkai šio žiauraus nežmoniškumo. Šio atentato dalyviai norėjo nors paskutiniu momentu išgelbėti šalį nuo galutinės pražūties.

Anose plikose kalėjimo sienose atsispindi visa Hitlerio viešpatavimo tragedija, kurios pasėkioje šiandien milijonai ne tik pačių vokiečių, bet ir daugelio Rytų Europos kraštų gyventojų ne savanoriškai turėjo palikti gimtus namus, savo kraštą ir ieškoti kitur prieglobsčio. Tik šio diktatoriaus dėka šiandien turime suskaldytą Vokietiją ir pagarsėjusią Berlyno sieną. (iš Miuncheno Apylinkės Valdybos žinių)

EDUARDAS CINZAS

Susitikimai Amerikos kontinente

KELETAS IŠPŪDŽIŲ IŠ AMERIKOS

4 Vieną vakarą Kazimieras sumanė parodyti amerikietiška karčiamą. Nuvykstame į Lietuvinko „įstaigą“. Prie bufeto lovio sėdi keliolika vyrų. Persimeta žodžiais, rūko ir laikas nuo laiko nugaria iš stikliuko. Patalpa apytamsė, nyki, tik Lietuvinkas sukinėjasi ir plepa už visus.

— Nemokate linksmintis, — sakau Kazimierui. — Pas mus Belgijoje šviečia lempos, gaudžia muzika, aidai juokai ir kortų trankymas. Čia, brol, kažkokios pakasyanos.

Nuveža, kur linksmau. Ponia našlė, sužinojusi, kad aš iš kito marių kranto, pasiūlo... kugelio. Valgau ir galvoju, kad to kugelio prisivalgyti dešimčiai metų! Pabuvęs pusvalandį, vykstu atgal. Pro tautines kapines. Kur ilsisi nemaža save rimtais laikiusių vyrų. Griaudu, kad net kapinėmis žmonės atsidalia.

Prieš keletą metų Belzekas sumanė įkurti lietuvišką muziejų. Pradėjo rinkti ir priminti reikenybes, o ilgainiui, net nesitikišdamas tokio susidomėjimo, sukūrė šauniai atrodantį muziejuką. Pats Belzekas junioras retą lietuvišką žodį besugraibo, bet jo tėvukas, sako, dar lietuviškai ir keikiasi. Tame muziejuje teko aplankyti tris mūsų dailininkų parodas, o prie jo durų pamatyti bene vienintelį mūsų išeivijos antsimtį. Vaikšto seniosios su šukių lenta ant krūtinės ir keikia žydus.

— Kodėl nesudraudžiate? — klausiu Kazimierą. — Nei šis, nei tas...

— Bandėme, bet jis gieda savo: demokratija. Ir žydų bendruomenės komitetas skundėsi ir, kaip tu, ragino sudrausti, bet negi įkirsi seniui rykščiui?

Teko susitikti ir šnektelti su keletu Lietuvos žydų. Vienas iš Ukmergės, gerai kalba lietuviškai, bet išsisukinėja nuo pokalbio. Kitas, linksmas kailių pirklys, dažnai rengiantis parodas Jaunimo Centre, mielai kalba, nors sunkiai bepavarto lietuvišką liežuvi. Sako, kad giriasi, jog lietuviui ji „pastatė ant kojų“, ir dosniai aukojas visiems reikalams.

Kažkurį dieną buvome Madisone, netoli Čikagos centro. Sužinojau, jog greta susispietę bomai. Prašau, kad nuvežtų ir parodytų tuos Čikagos linksmuolių. Pamačiau ir — išsigandau. Kažkas jau gyvuliška, nebesuvokiama žiūrint pro lėtai važiuojančio autovežimio langą. Bomai vadina nebegaydomi ar nebeapataisomi, kaip kiekvienam geriau, alkoholikai. Jų vi-

sas gyvenimėlis besisuka apie pigaus vyno bonką. Šalpos įstaigos duoda pavalgyti, visai prisigėrusiems parūpina kelių dienų ar valandų darbą, kad galėtų nusipirkti naują bonką. Mačiau sėdinčius ant šalgatvių, ant namų laiptelių, gulinčius kiemuose, svirduliuojančius per gatvę. Tiek baltieji, tiek negrai sutelpa šitame pragare, veda vienas kitą, bendrai griuvinėja viduramžių kiemų šiukšlynuose. Klausiu, kodėl niekas jiems nepada, negydo. Negi priversti? atsako man. Demokratija... Kodėl miesto savivaldybė neišsiunčia jų į gydymo ir priverčiamojo darbo institucijas, tai ir šiandien negaliu suprasti. Tarp barmų buvę ir lietuvių: vienas gana aukštas karininkas ir vienas klebonas. Tikėkiti netikėkit, kaip nori. Manau, kad kai kurie dar neužmiršo Emilio Janingo filmų valkatos ir vis tebebandan nuskurėlyje įžiūrėti nusigėrusį baroną.

Norėdamas susidaryti tikrą uždarbio, pragyvenimo išlaidų, būtų nuomos vaizdą, kalbėjau su daugybe žmonių, landžiojau po krautuves. Pasirodo, kad Amerikoje pragyvenimas nėra brangesnis, negu Europos Bendrosios Rinkos kraštuose, o uždarbiai dvibubai didesni. Kadangi belgai, kaip ir visos mažos tautos, yra dideli šovinistai ir nieku gyvu nesutinka, kad žmonės gali geriau gyventi, negu jie, parsivežiau „rašytą“ įrodymą. Parsivežiau ir nusivylimą, kad Amerikoje liga vis dar tebėra kardas virš darbininko galvos. Daug kalbama apie socialinę apsaugą, bet reikalas taip ir nejudą į priekį, o jeigu ir pajuda, tai vėžio žingsneliu.

Nustebau ir dėl to, kad ten niekas neturi pasų. Visus dokumentus visose įstaigose ir reikaluose atstoja vairavimo leidimas. Tai vienintelis dokumentas, kurį patvirtina nuotrauka.

Pinigų niekas nesivežioja. Kiekvienas turi einamosios sąskaitos numerį ir su juo atlieka daug dalykų. Net pirkdamas benzino paduodi tą kortelę, ir viskas sutvarkoma.

Bankai spauste spaudžia pasiskolinti pinigų. Kredito galimybės labai plačios, kartais nuvedančios į didelių sunkumų. Ne todėl, kad bankai išnaudotų žmones, bet todėl, jog neretas „apsiskaičiuoja“ ir prisidaro tiek skolų, kad nebeįgali mokėti.

Apie lietuviškąjį Čikagos jaunimą ne daug ką galima pasakyti: vidutiniškai. Naujos Amerikos neatrado, maištauja, krypta į kairę, kaip ir visur. Yra retų iš-

imčių, kur gili kultūra siejasi su tikru lietuviškumu. Yra linkusių į „hypsizmą“, rūkančių marijahaną, o gal ir LSD nirvanoje ieškančių pertekliaus ir nieko neveikimo vėžio sugrauztos civilizacijos malonumų.

Po trijų mėnesių viešnagės susirengiau namučiu. Grįžtant lėktuvas buvo pustuštis, tai nors gerai išsimiegojau. Islandijoje išgėriau lašą viskės ant ledo gabalo, nusipirkau benuitinių kvėpalų, norvegišką pypkę. Liuksemburgo orstotėje pasigedau savo багаžo. Puolu šen, puolu ten, bet niekur neranda. Vėliau paaiškėjo, kad mano bagažas užsiliko Niujorke. Užpildau popierizmą, priimu atsiprašinėjimus ir pažadus greitai atgauti savo turtą. Aikštėje laukia keli taksi vairuotojai. Pasirenku linksmausią ir prašau, kad nuvežtų į traukinio stotį.

— Dabar jokio traukinio į Belgiją nėra, — sako. — Ir greitai nebus. Sninga, šalta. Vešk tada, sakau, tiesiai Belgijon. Susiderame dėl kainos ir patraukiame miškuotais Liuksemburgo keliais į Briuselį.

Po dešimties dienų atsirado bagažas. Pusė багаžo, nes visi gerieji daiktai išimti. Skambinu į Liuksemburgą, telegrafuoju į Ameriką, bet daiktai dingę. Kaip į vandenį. Ir šiandien nežinia, kas vilki mano „mėlynuką“ ir kieno ausyje blizga žulietai pirkto auskarai.

Brangūs balvonai

Joniškio ūkininkų prekių parduotuvėse pirkėjus nustebugo „meno kūriniai“. Tai buvę margi neaiškios giminės gyvūnai su nubronzintomis kojomis ir galvomis, saldziai besibučiuojantys balandžiai. Tų „kūrinių“ kainos buvusios labai aukštos.

Lietuvoje yra daug nagingų liaudies meistrų, kurie yra skatinami ruošti parodas ir t. t. Bet pasitaiko ir kūrinių menkos vertės.

Seniausias varpas

Seniausias Lietuvos varpas yra Semeliškėse, Trakų apskrityje. Jis turi gotiško šrifto įrašą su 1430 metų data.

Tais metais mirė Vytautas Didysis.

Depo sukaktis

Šįmet Radviliškis švęs 100 metų nuo savo geležinkelio depo įkūrimo. Pusė dirbančiųjų miesto gyventojų esą geležinkelio transporto tarnautojai.

Kolchozo pareigūnai

Okupuotosios Lietuvos kolchozuose yra labai daug pareigūnų. Kaip JAV laikraštis „Naujienos“ rašo, Šilalės kolchoze yra kolchozo pirmininkas, jo pavaduotojas, vyresnysis buhalteris, jo pavaduotojas, 2 apyskaitininkai, 4 lauko brigadininkai, 4 jų pavaduotojai, zootechnikas, agronomas, 3 sandėlių vedėjai, 8 gyvulių brigadininkai, 8 sargai, 4 laiškanėšiai, be to, sezoniniai ir nuolatiniai propagandistai.

Jiems visiems išmokamos daug didesnės algos negu kolchozininkams-darbininkams. Mažiausias kolchozas turi apie 200 ha žemės.

A. Saunoris — mokslininkas

Algimantas Saunoris, 4 kartus (1952-56) laimėjęs visos Sovietų Sąjungos stalo teniso meistro vardą, Vilniaus universitete apgynė medicinos mokslų kandidato disertaciją, tuo įsigydamas mokslininko titulą.

Studentų skaičius

Vilniškė „Tiesa“ skelbia, kad šįmet Lietuvoje mokosi 56 tūkstančiai studentų. Vien į pirmąjį kursą įstojo 11,5 tūkstančių, pasirinkdami 136 specialybes.

Naujas istorijos instituto direktorius

Vilniaus „Tiesa“ praneša, kad dėl nesveikatos pasitraukė iš pareigų istorijos instituto direktorius prof. Juozas Žiugžda.

Jo vieton buvo išrinktas B. Vaitkevičius, kuris pastaruosius 11 metų buvo Partijos istorijos instituto prie Lietuvos komunistų partijos centrinio skyriaus direktoriaus pavaduotoju.

J. Balčikonui pagerbti

Lietuvoje Ministrų taryba, pagerbdama pernai mirusį lietuvių kalbininką prof. J.

IR VASARA, IR ŽIEMA

IR RUDENĮ, IR PAVASARĮ

ne tik maistu, bet ir kitomis gėrybėmis

Jei saviems padėti nori, Padarysi tai tikrai. Kreipkis tik tuojau pas TAURĄ. Ir neliks kišenė klaurai!

TAURAS

3, ST. DUNSTAN'S GARDENS, LONDON. W.3. Tel. ACO 4374

Atstovas Manchesteryje:

L. Puras, 79, Victoria Cresc., Eccles, Manchester

K. P., Eccles

MOTERIMS

Veda V. Čekauskienė

MOTERŲ IR VYRŲ ASAROS

Maža mergytė verkia, kad jos lėlytė negali kalbėti. Berniukėlis verkia, nes jis krito ir susižeidė kelį. Suaugusieji verkia iš džiaugsmo, dėkingumo, nusivylimo, sielvarto, pikto ar dėl skausmų. Nors visų asaros turi tuos pačius 1,5% druskos skysčio, bet priežastys, dėl ko jos liejamos, yra labai skirtingos. Asaros ne visos vienos.

LIETUVOJE

Pačikoni, nutarė jo vardu pavadinti Panevėžio I vidurinę mokyklą.

Ant jo kapo Eriškių kaime, Panevėžio apskr., bus pastatytas antkapis, o Vilniuje pakabinta memorialinė lenta ant to namo, kuriame profesorius gyveno ir dirbo pastutiniaisiais savo gyvenimo metais.

Mokslų akademijai pavesta paruošti ir išleisti jo raštų rinkinį.

Tūkstančiai išradimų ir patobulinimų

Vilniškės „Tiesos“ pranešimu, pernai kaimo mechanizatoriai ir kiti žemdirbiai žemės ūkio ministerijai pateikė daugiau kaip 3200 racionalizacinių pasiūlymų ir išradimų.

Daugiau kaip 3000 tų pasiūlymų buvo priimta ir panaudota gamybos kėlimui ir dėl to gauta apie 1.800.000 rublių metinės ekonomijos.

Suvedus visus išradimų ir pasiūlymų rezultatus, pirmieji prizai atiteko Ukmergės ir Raseinių rajonams.

Mirė K. Plačienis

Klaipėdoje mirė 62 m. amžiaus rašytojas ir žurnalistas Kazys Plačienis.

1931 m. K. Plačienis drauge su St. Kapniū išleido apysakų knygą „Du“. Kooperacijos idėjai skelsti 1934 m. jis parašė pjesę „Kooperatisko vestuvės“, už kurią gavo kooperacijos tarybos I premiją. 1936 m. parašė biografinį romaną iš poeto kun. A. Strazdo gyvenimo „Pulkim ant kelių“ (perspausdinta New Yorke, JAV, 1958 m.).

Po karo K. Plačienis dirbo žurnalistikos ir švietimo darbus Klaipėdoje.

1951 m. jis įstojo į komunistų partiją.

Paminėtas K. Sleževičius

Vilniaus universiteto Gamtos fakultetas paminėjo prof. Kazio Sleževičiaus 80 metų gimimo sukaktį. Profesorius yra miręs 1953 m.

Prof. K. Sleževičius buvo ilgametis Kauno ir Vilniaus universitetų dėstytojas.

1930 m. jis buvo paskirtas V. Didžiojo universiteto profesorium Kaune ir, vadovaudamas geofizikos ir meteorologijos katedrai, dirbo mokslo tiriamąjį darbą gravimetrijos, magnetizmo ir meteorologijos srityje. Jis išrado Tumasonių magnetinę anomaliją, turinčią ir šiandien mokslinės ir praktinės reikšmės.

Mirė J. Siparis

Lietuvoje balandžio 5 d., eidamas 77 metus, mirė žymus lietuvių teatro artistas Juozas Siparis.

J. Siparis, naudodamasis K. Stanislovskio vaidybos sistema, yra sukūręs visą eilę įsimenamų vaidmenų.

Po karo jam buvo suteiktas liaudies aristo vardas.

O tos šukuosenos, o tie gaurai...

„Tiesos“ „Dienų aidų“ skyriaus bendradarbis nurodo, kad Lietuvos mokytojai piktinasi savo mokinių drabužių madomis. Sako, seniau buvo griežtai nurodyta, kokios turi būti mokinių uniformos išmėros, o dabar suknėlės vis trumpėja, o kelnės siaurėja arba nežmoniškai apačioje plėtojasi. O tos mergaičių šukuosenos, berniukų gaurai...

Numatoma išleisti

„Vagos“ leidykla rengiasi išleisti vysk. A. Eparausko raštų dvitomį, be to, numatyta pradėti leisti 19 amž. antrosios pusės lietuvių poeziją. Pirmoji tokia knyga bus P. Armino-Trupinėlio (1853-1885) poetinė kūryba ir vertimai.

Kiti numatomi išleisti raštai: Žemaitės „Petrus Kūrmelis“, Igno Šeinius „Vasaros vaišės“, „Kuprelis“, Vyt. Mačernio „Poezija“, Neseniai išleisti Maironio „Pavasario balsai“ su dail. A. Galdiko iliustracijomis: (ELTA)

Moterų asaros kažkodėl kitaip įvertinamos, negu vyrų. Moterų asaroms neskiriama per didelės reikšmės, nes jos dažniau ir lengviau liejamos. Vyrai labai retai asaroja, todėl jų asaros visuomet laikomos rimtomis.

Kodėl iš viso žmonės verkia? Ar verkti dažniausiai nėra beprasmiška? O, ne! Asaros yra normalus žmogaus sielos prasišveginimas, jos palengvina sielvartą ir padeda pakelti skausmus. Asaros palengvina didelę sielos įtampą, nors ją ir džiaugsmas sudarytų.

Tačiau nors asaroms ir priskiriama tiek reikšmės, vis tiek ne kiekvienam pridera verkti. Jeigu viršūninkas savo tarnautojui padarys kokią nors grubią pastabą tarnyboje ir tas vyras apsisverks, tai tikrai kiti tik pasijuoks. Bet jeigu dėl to apsisverks moteris, tai niekas nesijuoks, dar net užjauja. Tai kodėl moterys gali, o vyrai negali verkti?

Tai priklauso nuo visuomenės, kuri jau seniai sukūrė idealų vyro tipą — jis turi būti drąsus, atsparus ir neverkti. Jau ir mažas berniukas girdi diena iš dienos, kad jis ne mergaitė, o berniukai neverkia. Ne nuostabu, kad jis ir išaugęs jau nebegali verkti. Asaros laikomos silpnybės pažymiu, nors tai ne tiesa. Žmogui galima uždrausti verkti, bet negalima jam uždrausti jausti sielos ar kūno skausmus. Išsina, kad bandymas išauklėti vyrą būti drąsesniu yra išvirts į kažkokį prieštaravimą. Jam savo skausmams palengvinti neleidžiama naudotis įprastiniu prasišveginimo būdu, dėl to jis darosi ne stipresnis, o silpnesnis. Jis negali verkimu, per asaras atskratyti savo sielvarto, palengvinti savo našta. Kažkodėl jis turi valdyti ir nešioti savo širdies sielvartus ir sunkumus. Visa tai spaudžia ir slegia jį, ir tuo valdymusi jis be reikalo eikvoja savo dvasines jėgas. Tai leiskite ir vyrui išsiverkti! Dėl to jis ne kiek nenustos savo „vyriskumo“. Net dideli senovės herojai, kaip garsusis Achilas ar Odisejas, tiesiog žlumbė, nebe verkė. Tegul vyrai dažniau verkia, tegul palengvina savo sielvartą, tegul nebesigėdina savo asarų, tegul jie žino, kad asaros žmogų sustiprina, bet ne silpnina.

O moterys tegul truputį mažiau verkia, nes jos dažnai naudojasi asaromis kaip tam tikra priemone ko nors pasiekti arba verki dėl tikrai menkų dalykų.

Gyviai negali verkti. Verkia tik žmonės. O asaros, pralietos dėl kito žmogaus, yra šventos. Asaros, pralietos dėl savęs, yra suprantamos ir dažnai reikalingos. Asaros, liejamos, kad būtų galima ko nors pasiekti, yra prastos.

Vyrų asaros neturi būti per brangios, o moterų asaros neturi būti per pigios.

V. Čekauskienė

Filmas „Viena diena...“

Pagal pagarsėjusio sovietų rašytojo Aleksandro Solženicino knygą „Viena diena Ivano Denisovičiaus gyvenime“ yra sukamas filmas. Tam veikalui vieta yra parrinkta Norvegijoje, apie 300 mylių į šiaurę nuo Oslo, ir ten pastatyta koncentracijos stovykla, kurią suplanavo buvęs sovietų politinis kalnys.

Patį vyriausiąjį veikėją Ivaną Denisovičių vaidins anglų aktorius Tom Courtenay, kuris šiai rolei nusiskuto plaukus ir kelis mėnesius badavo.

Be kita ko, A. Solženicino tos knygos ištrauka savo metu buvo spausdinta ir „Europos Lietuvoje“.

Cigaretės kenkia gerklei

Vėžio ligų tyrinėtojai „Cancer“ žurnale paskelbė laboratorinius tyrimais prieitą išvadą, kad cigarečių rūkymas gadina balsos stygų (larynx) celes. Panašus celių ardymas vyksta ir bronchų ir ryklės audiniuose.

Bet nustojuosems rūkyti tos sugadintos celės pasitaisančios.

600 kilogramų

Minske vykusiose sunkiaatlečių varžybose studentas iš Šachtų miesto V. Aleksejevas iškėlė trikovėje 600 kilogramų svorio.

Ir uodega

Turkų kariuomenės daktarai, tikrindami naujokus, pastebėjo, kad Hasanas Jildrinas turi 8 inčų (20 centimetrų) uodegą — pratęsimą nugaros slankstelių.

Automobilis už baldus

Jaunas belgas, pigiai išpardavęs turguje savo tėvų baldus ir rakandus, nusipirko sau automobilį.

VIENA KLIŪTIS

Ponia Alice Waites pakeitė savo juodų plaukų spalvą į šviesią, pakeitė savo kosmetiką, rūbus ir nuėjo paprašyti sekretorės darbo pas savo vyrą.

Ji jau beveik būtų gavusi darbo. Dėl visko jau buvo sutarta, bet tada ji padarė klaidą: paklausė, ar jis nenorėtų šįvakar jos kur nors nuvesti.

— Atsiprašau, ne. Tamsta per daug priemenat mano žmoną, — atsakė vyras.

Skaitytojų laišškai

SVELNIAI IR AŠTRIAI

Perskaitęs E. Lietuvio Nr. 15 G. I. Rimučio laišką „Svaichiojimai“, norėčiau nesutikti su kai kuriomis jo mintimis. Pvz., man atrodo negyvenimiška ta jo pastraipa: „Laisvuose kraštuose visai natūralu, kad vieni kitiems pasako tiesą. Taip ir turi būti. Niekas čia tuo nesistebi, ir niekas už tai nepyksta. Tik vieniems patinka, kad ta tiesa sakoma aštriai, o kiti sako, kad ir tiesą galima švelniai pasakyti“.

Kadangi prenumeruoju tik tą vieną Europos Lietuvį ir gaunu iš jo informacijas lietuviškais reikalais, tai priėjau išvados, kad jame visais atvejais laimi tik praeities ir dabarties „švelnius tiesos sakytojai“.

Staiga iš pirmojo puslapio dingio „Pasaulis aplink mus“ ir įdomus pasaulio įvykių komentatorius S. Baltaragis. Matyt, buvo „sušvelnintas“, nes užstojo Europos lietuvių visuomenės ir kultūros darbuotojus, jų tarpe ir Prancūzijos bendruomenės pirmininką kunigą J. Petrošių.

Kažkada iškrito iš E. Liet. puslapių ir K. Plaučiūnas, nuosaikiai recenzavęs Lietuvoje leidžiamąsias knygas. Kodėl?

O ką jau bekalbėti apie žia, bedantį, pikną, irzlų, komišką, bet kai kieno nekenčiamą, jautrų ir mielą lietuviškumo puoselėtoją, kaip jis pats kartą apibūdino save — ožkos piėną geriantį „Tavo Joną“, kuris jau seniai seniai gal irgi taip buvo „nušvelnintas“.

Jeigu jie visi būtų numirę, tai būtų paskelbta spaudoje. Visi jie buvo uolūs mūsų spaudos bendradarbiai. Reiškia, jie, ačiū Dievui, gyvi.

Įdomūs St. Kuzminsko „Laiškai iš Nottinghamo“ irgi „sušvelnėjo“. Man asmeniškai geriau patiko, kai juose degė lietuviška ugnis, lietuviškos inteligento žmogaus mintys dėl praeities ir dabarties.

Redaktorius gal ir žino priežastis, bet samdinyš visad gauna barti, jei ne taip padaro, kaip šeiminkas nori. Tokį viešą barimą skaitėme praėjusią žiemą po to, kai per laikraštį susipiovė, jų pačių žodynu šnekančios, šunes su šuniukais ir katės su kačiukais, kuris kaltas, kad prieš 20 metų nesudraskė Sibiro meškos... Man ir jų pasiskakymai buvo įdomūs ir informaciniai. Žmonės jie žinomi iš spaudos puslapių.

Bet mano suminėtieji asmenys rašė apie dabartį ir praeitį...

Tai gi, G. I. Rimuti, o gal ir buvo pasakyta tiesos, kai kam akis graužiančios...

Gal galėtum man atsakyti, jei tamstai taip viskas žinoma apie laisvąją spaudą, kas čia atsitiko?

Kad būtų aišku ir kad man neprikabinėtų kas nors antpečių, prirašau pastabą apie save: esu baltaodis, ne raudonodis. Krenliuje nesu buvęs, ir smegenų niekas man neplovė. Nepalikaui ryšių su kultūrinėmis įstaigomis Vilniuje. Einu į bažnyčią. „Švelniai“ nesu pasitraukęs iš Lietuvos — bėgau šiaubo apimtas.

Prašau iš anksto švelnius skaitytojus atleisti, jei parašiau per aštriai, bet taip jaučiu.

T. Vidm.

Dar vis dėl kalendoriaus

Viena „Europos Lietuvos“ skaitytoja rašė, kad jai iki gyvo kaulo nusibodo ginčas dėl „Nidos“ leidžiamojo kalendoriaus.

Tai kokia „E L“ vertė būtų, jei mes per jį negalėtume išsiaiškinti mums visiems rūpimųjų klausimų? „E L“ buvo ir yra visų Europos lietuvių tarpininkas.

Šį kartą nekalbėsiu dėl kalendoriaus Vyties neoriginalumo — nemeistriškos tapybos, — o apsiribosiu jo praktine vertybe. Dabartinio kalendoriaus vertybės neįžiūriu. Kalendoriaus gerbėja sutinka, kad „Nidos“ kalendorius pristato svarios ir dar niekam negirdėtos medžiagos. Bet gaila, kad tą įdomią ir svarią medžiagą, lapelį nuplėšus, reikia mesti į šiukšlių dėžę, o jeigu būtų leidžiama gražios knygos formato ir su užrašais, tokios rūšies kalendorius puoštų knygų lentyną.

Gyvenimas yra įvairus, o tame įvairume pasitaiko visokių svarbių įvykių, kurie turi būti užrašomi. Čia kalendorius pasitarinautų. Atpultų reikalas vartyti lagaminus ir popieriuose ieškoti, kas įvyko prieš dešimt metų.

Tokios rūšies kalendorius taptų neįkainojamu dokumentu.

Kalendoriaus gerbėja nuo Lietuvos patronų Kudirkos, Balučio ir Maironio nuoko ant supuvusio danties, net ant šuns maisto. Tai puiki literatūrinė antitezė, bet praktiškai taip nėra. Antitezė yra tik literatūros puošmena.

O mano išvada būtų, kad dabartinės rūšies kalendorius nėra praktiškas, ir jeigu jis nekeis savo pobūdžio, tai pats susiliks duos.

K. P., Eccles

Europos lietuvių kronika

MOSŲ RĖMĖJAI

Apsimokėdami už „Europos Lietuvį“ ar Nidos Knygų Klubo leidinius, šie tautiečiai buvo malonūs pridėti aukų lietuviškam spausdintam žodžiui paremti: 1 sv. 3 šil. P. Čalnaris, 13 šil. B. Butrimas, 11 šil. M. Ramonas, 8 šil. M. Valikonis, 6 šil. J. Vadoklis, po 3 šil. A. Kietavičius, V. Bielevičius, J. Plepys ir B. Šimėnas, 2 šil. A. Sabulis.

AUKOS a. a. B. K. BALUCIO

PAMINKLO FONDUI
Susivienijimas Lietuvių Amerikoje (SLA) Fondui paaukojo 100 dolerių.
LIETUVOS PASIUNTINYBĖ LONDONE

SĄSKRYDIS SODYBOJE

Tradicinis pavasario sąskrydis Lietuvių Sodyboje įvyks gegužės 23 d., šeštadienį, ir gegužės 24 dieną, sekmadienį, savaitę po Sekminių.

Kadangi visi kambariai Sodyboje jau užimti, norintiems pernaktuoti šeštadienio ir sekmadienio naktį, bus parūpintos dvi didelės palapinės.

Programoje numatyta: šeštadienio vakare bendri šokiai jaunimui ir vyresniesiems. Sekmadienio rytą pamaldos apie 11.30 val. Po to — pietūs. Po pietų, jei oras leis, Sodybos aikštėje vyks tautinių šokių festivalis, į kurį kviečiame visas jaunimo šokių grupes. Šiuo reikalu prašom rašyti J. Alkiui arba A. Pranskūniui Lietuvių Namų adresu (1 Ladbroke Gardens, W. 11).

Visi lietuviai kviečiami gausiai suvažiuoti į šį tradicinį sąskrydį.

LONDONAS

B. K. BALUCIO PAMINKLO

PASVĖNTINIMO IŠKILMĖS
įvyks gegužės 10 d. tokia tvarka:

11 val. šv. mišios už B. K. Balutį Londono lietuvių šv. Kazimiero bažnyčioje.

13 val. paminklo atidengimo ir pašventinimo iškilmės šv. Patriko kapinėse, lietuvių skyriuje.

Norintieji pagerbti buv. Lietuvos Ministrą Balutį, kviečiami dalyvauti pamaldose bei paminklo pašventinimo iškilmėse.

Vincas Balikas
Lietuvos Atstovas

SUSITIKIMAS SU BUVUSIU KLEBONU

KUN. ANTANU KAZLAUSKU

Šeštadienį, gegužės 9 d., 7.30 val. vak., Sporto ir Socialinio klubo salėje (345A, Victoria Park Rd., London E9), Parapijos komitetas su Moterų šv. Onos Draugija rengia susitikimo vakarą su buvusiu klebonu kun. Antanu Kazlauskui, MIC.

Norintieji dalyvauti šioje vakarieneje, prašomi užsirašyti pas Komiteto narius S. Kasparą, Igną Dailidę, Viktoriją Puidokienę, M. Parulienę, klebonijoje ar Baltic Stores (Z. Juras). Mokestis 20 šilingų.

MOTINOS DIENOS MINĖJIMAS

Gegužės 3 d. (sekmadienį) yra minima Motinos diena.

Prasidės ji pamaldomis Lietuvių šv. Kazimiero bažnyčioje 11 val. ryto. Prieš šv. Mišias bus eucharistinė procesija.

5 val. p. p. Sporto ir Socialinio klubo salėje (345A, Victoria Park Road, E. 9) mažasis jaunimas parodys, ką jis sugeba ir moka, o parapijos komitetas pavaišins arbatale.

PARAPIJOS PAVASARIO ŠOKIŲ —

BALIAUS NEBUS

Buvo skelbiama, kad Sekminių išvakarėse, gegužės 16 d., ruošiami pavasario šokiai-balius.

Kadangi paskutiniųjų savaitę bėgyje yra daug kitokio pobūdžio pobūvių, todėl ruošiesiems šoksiams nepatogus laikas ir jie atšaukiami.

ISVYKA Į SĄSKRYDĮ LIETUVIŲ

SODYBOJE

Gegužės 24 d. (sekmadienį prieš Bank holiday) Parapijos komitetas rengia išvyką į Sąskrydį Sodyboje.

Išvažiuojama nuo Lietuvių Bažnyčios (21 The Oval, Hackney Road, E2) 8.45 val. ryto **punktuotai**, pro Lietuvių Namus (1 Ladbroke Gardens, W. 11) 9.15 val. ryto. Abiejose vietose pasivėlavusiųjų **nebus laukiami**.

Kaina už vietą 20 šilingų. Sumokama užsirašant. Norintieji važiuoti, prašomi galimai greičiau užsirašyti pas Igną Dailidę, S. Kasparą, J. Dirvonskį, V. Puidokienę, Baltic Stores (Z. Juras) ar klebonijoje.

PAVYKĖS PASIRODYMAS

Londono liet. jaunimo tautinių šokių grupė „Grandis“ balandžio 16 dieną išlaikė egzaminą prieš įvairių tautų publiką. Tą dieną ji pasirodė Commonwealth'o Instituto salėje kartu su lenkų „Tastry“ šokėjais, kur dalyvauja labiau paaukęs jaunimas.

J. Alkio ir J. Kinkienės vadovaujama „Grandis“ ligšiol buvo žinoma tik lietuvių tarpe. Sėkmingas pasirodymas šiame kon-

certe atidaro jai duris į didesnę sceną.

Daug džiaugsmo mamytėms suteikė ir Londono liet. vaikų pasirodymas tame pat koncerte.

Pertraukas tarp lenkų-lietuvių pasirodymų užpildė trys anglės, dainavusios įvairių tautų dainas ir suteikusios koncertui tarptautinį pobūdį.

Koncerto rengėjai, matyt, nedrįso šį naują pasirodymą geriau pareklamuoti, todėl publikos buvo nedaug.

Derby arklų lenktynių loterija

Lietuvių Bažnyčios Londone išlaikymui kiekvienais metais parapijos komitetas rengia Derby arklų lenktynių loteriją.

Bilietus visose lietuviškose kolonijose platina lietuvių bažnyčios rėmėjai.

Jeigu kas norėtų prisidėti prie platinimo talkos savo kolonijoje, prašome duoti mums žinoti šiuo adresu: Lietuvių šv. Kazimiero bažnyčia, 21 The Oval, Hackney Road, E. 2. Tuojau atsisiųsime bilietų.

Prašome visus lietuvius prie šios loterijos prisidėti. Jeigu mes, lietuviai, neišlaikysime savo lietuviškų institucijų, tai niekas kitas mums jų neišlaikys!

MIN. SIDZIKAUŠKAS EUROPOJE

Lietuvos laisvės bylai Europoje pagyvinai ir su Europoje gyvenančiais veikėjais pasitarti LLK pirmininkas V. Sidzikauskas gegužės 8 dieną išskrenda iš New Yorko į Europą.

V. Sidzikauskas lankysis Anglijoje, Prancūzijoje, Vokietijoje, Italijoje, Šveicarijoje ir Ispanijoje.

LIETUVIS DANTŲ GYDYTOJAS

LONDONE

Australijos lietuvių dantų gydytojas J. Staigaitis kuriam laikui yra apsigyvenęs Londone ir dirba 29 Roman Road, London E2, netoli Bethnal Green požeminės stoties (telefonas 01-980-1135).

ESTŲ PAVASARIO ŠOKIAI

Estų tautinių šokių grupė gegužės 2 d., šeštadienį, Estų klube (18 Chepstow Villas, London, W. 11) ruošia linksmus pavasario šokus.

Šokiai vyks nuo 7.30 val. iki 1 val. nakties. Maždaug apie 8 val. vakaro bus pradėta programa: tautinių šokių grupės nariai pasirodys su tarptautinio atspalvio numeriais — estiškais, skotiškais ir meksikietiškais. Programą, kuri užtruks apie pusantros valandos, užbaigs dailiosios estaitės, kurios, apsirengusios gražiais tautiniais kostiumais, pagal Campello muziką atliks „ritminės gimnastikos“ numerius.

Aišku, bus kuo atsigavinti, ir baras bus atdaras visiems nariams ir draugams.

Tikimės, kad vakare pamatyti jūsų kuo daugiausia, dėl to mes nuoširdžiai ir kviečiame visus savo draugus lietuvius. Taigi prašom ateiti ir pasilinksinti kartu su mumis.

PADEKA

Balandžio 18 d. Londono Lietuvių Socialiniame Klube buvo suruoštas mano 75 metų amžiaus sukakties minėjimas su užkandžiais, gražiais sveikinimais ir linkėjimais.

Dėkoju iniciatoriui ir organizatoriui p. V. Zdanavičiui, p. plk. T. Vidugirui, p. p. Nenortams, p. P. Mašalaičiui, p. Z. Jurui, p. DBLS pirm. J. Alkiui, Klubo pirm. J. Dailidei ir užkandžių paruošusiems Klubo Sekretoriui p. Staroliui ir R. Eulaičiui. Šis minėjimas buvo privataus pobūdžio.

Nuoširdžiai dėkoju. P. Balaitis

SUSITIKIMAS SU KAZIMIERU BARĖNU

Britanijoje lietuviai dažnai skundžiasi savųjų šviesuolių stoka, bet gerai apsidairę vis dėlto ne vieną ir ne du jų surandame. Turime ir lietuvių rašytojų visą būrelį, ir jie atkreipia ne vien tikrai vietinių lietuvių dėmesį. Jų kūryba spausdinama Amerikos lietuvių spaudoje, jų knygos recenzuojamos, jos kartais duoda pagrindo ir ištiesai straipsnių eilei.

Intymesnis, nuoširdesnis skaitytojų susitikimas su rašytojais būna per literatūros vakarus. Kituose kraštuose tokie vakarai yra, palyginti, gausūs ir, atrodo, populiarūs. Čia jų jau eilę metų nebuvo. Tiesa, praeitais metais Anglos lietuvių rašytojų literatūros vakarą buvusiųjų „anglikonai“ suruošė Chicagoje, du rašytojus net asmeniškai išsikvietė Amerikon, bet čionykščiai lietuviai, žinoma, neturėjo progos jų išgirsti.

Ateinantį šeštadienį Londone įvyks susitikimas su rašytoju Kazimieru Barėnu. Tai bene pirmas toks individualus lietuvių rašytojo pristatymas Britanijos lietuvių istorijoje. Reikia tikėtis, kad lietuviai nepraleis progos artimiausią pažinti rašytoją ir jo kūrybą, o taip pat ir kultūringai praleisti vakarą.

Susitikimo metu paskaitininkas trumpais bruožais supažindins su Kazimiero Barėno kūrybine biografija, trys skaitovai paskaitys ištrauką iš rašytojo kūrybos, o koncertinis pianistas N. E. Irving skambins M. K. Čiurlionio kūrinius: keturis pre-

liudus iš op. 7, mazurką iš op. 8 ir tris preludus iš op. 20.

Vakaras įvyks šeštadienį, gegužės 2 d., Leighton House, 12 Holland Park Road, W. 14 (arti Kensington High Street ir Addison Rd.). Artimiausia požeminė stotis — High Street Kensington. Autobusų linijos: 9, 27, 28, 49, 72.

Renkamasi nuo 7 val. vak. Pradžią tiksliai 7.30 val.

Įėjimas laisvas.

BRADFORDAS

VYSK. A. L. DEKSNIO SUTIKIMAS

Vysk. A. L. Deksnys lankys Bradfordo ir apylinkių lietuvių gegužės 3 d., sekmadienį.

12.30 val. St. Ann's bažn. (Edward St.) Ganytojas atnašaus šv. Mišias ir suteiks Sutvirtinimo Sakramentą. Norinčius priimti šį Sakramentą, prašau iš anksto užsiregistruoti.

Po iškilmių bažnyčioje Ganytojo sutikimas Vyties klube prie vaišių stalo.

Kadangi Ganytojas neturės laiko aplankyti apylinkės lietuvių kolonijų, kviečiu Bradfordo gausiai dalyvauti visus.

Norintieji vaišėse dalyvauti, kviečiami iš anksto užsirašyti pas bažn. komiteto narius (paskutinis terminas balandžio 19 d. po pamaldų St. Ann's bažn.) arba Vyties klube.

Kun. J. Kuzmickis

MOTINOS DIENA

Gegužės 9 d., šeštadienį, 6 val. p. p., „Vyties klube“ rengiamas

MOTINOS DIENOS MINĖJIMAS.

Programoje: kun. J. Kuzmickio paskaita, o meninę dalį atlieka Manchesterio „Živilės“ dr. vės skautės ir Bradfordo vyresnysis ir jaunesnysis „Atžalynas“. Bus loterija, kavutė ir sumuštiniai.

Bradfordo ir apylinkių mamytės ir bičiuliai kviečiami kuo gausiau apsilankyti.

Klubo Valdyba

MIRĖ J. RUSINAS

Bradforde balandžio 19 d. mirė Juozas Rusinas, sulaukęs vos 41 metų.

Velionis buvo ramaus būdo, šypsantio veido žmogus. Dar Halifaxe gyvendamas, šokdavo tautinius šokus, dalyvavo jaunųjų veikėjų tarpe. Buvo gabus mechanikas. Persikėles Bradfordan vedė Beatricę. Prieš 7 metus sušlubavus sveikatai, Juozas mažai kur bedalyvavo.

Paliko žmoną, sūnų Dovydą (Bradfordo jaunimo grupės narį ir „Atžalyno“ muzikantą), seserį Oną su šeima Keighley, motiną ir giminių JAV.

Atžalyniečiai Dovydui ir jo mamytei reiškia gilią užuojautą liūdesio valandoje.

MANCHESTERIS

MOTINOS DIENOS MINĖJIMAS

DBLS Jaunimo Skyrius gegužės 2 d., šeštadienį, punktuotai 6 val. po pietų, Cheetham Town Hall ruošia Motinos dienos minėjimą.

Atidarymo žodį tars DBLS pirm. J. Al-

KAI RENGIAUS KELIAUTI

TAZAB Kelionių Biuras tarpininkauja visiems, norintiems pakviesti artimuosius iš Sovietų Sąjungos ar kitų kraštų.

Taip pat parūpina bilietus ir visus reikiamus dokumentus, keliaujantiems į Rytų Europą. (Lenkijon siūlome pasinaudoti mūsų „BRITANIA EXPRESS“ traukiniu, sutapant net £8.0.0. Kelionės metu užtikriname nemokamą mūsų spec. palydovų vispusią globą).

Parūpinama bilietai oro, jūros ir sausumos kelionėms.

Galima rašyti lietuviškai

TAZAB TRAVEL

273, Old Brompton Rd.,

London, S. W. 5

Tel. 01-373-1186

NAUJAUSIOS KNYGOS

IR PLOKŠTELĖS

V. Ramojus — KRITUSIEJI UŽ LAISVĘ, antras tomas, kaina 35/—

P. Andriūšis — Rinktiniai raštai 43/6

R. Spalis — REZISTENCIJA 51/6

Vysk. P. Brazys 17/6

Jaunųjų Poezijos rinkinys — TILTAI IR TUNELIAI 17/6

V. Daunorė plokštelė: šios liaudies dainos: „Pamylėjau vakar“, „Dėdės Jono polka“ ir kitos.

„AIDUTĖS dainuoja“ šios dainos: „Eina garsas nuo rubežiaus“, „Aguonėlė“, „Plaukia Nemunėlis“ ir kitos.

„Lietuvos atsiminimų plokštelė“ šios dainos: „Oi berneli, vientury“, „Palikta šalis“ ir kitos.

„DAINUOJAME su RŪTA“, „Šalta žiemuzė“, „Buvo gera gospadinė“, „Subatos vakarėlį“ ir kitos.

„ŽIBUOKLĖS“, „O Ramūnėle, pasakyk“, „Joninių daina“ ir kitos.

Plokštelės kaina su persiuntimu £2.15

Rašyti: „Dainora“ 14, Priory Rd., KEW — SURREY.

kis. Programoje dalyvaus iš Londono vyrų oktetas ir jaunimo grupė „Grandis“ su tautiniais šokiais ir dainomis, iš Leeds lietuvių meninė grupė „Kamuolis“, iš Manchesterio ukrainiečių tautinių šokių grupė „Orlik“ ir Maironio draugovės skautai ir jaunimo grupė „Aušra“.

Bendriems šoksiams gros puiki kapela „Echo“. Bus paruošti užkandžiai, ir veiks baras iki 11 val.

Manchesterio ir kolonijų lietuviai kviečiami gausiai dalyvauti.

Rengėjai

NOTTINGHAMAS

SUTIKIME VYSK. A. L. DEKSNĮ

Vakarų Europos lietuvių vysk. A. L. Deksnys aplankys Nottinghame lietuvių gegužės 2 d., šeštadienį.

3 val. p. p. St. Patrick's bažn. (London Rd.) šv. Mišios ir Sutvirtinimo Sakramentą teikimas. Norintieji galės atlikti išpažintį.

Tuoju po pamaldų Vyskupo priėmimas St. Patrick'o klube.

Pamaldų ir vaišių kviečiami visi miestai ir apylinkių lietuviai. Dėl vaišių iš anksto užsirašyti pas bažnytinio komiteto atstovus (balandžio 12 d. po pamaldų St. Patrick'o bažn.) bei pirm. K. Bivainį (20 Neville Str.).

Kun. J. Kuzmickis

IDOMŲ FILMAI

Gegužės 16 d., 6 val., Židinyje bus rodomi įspūdingi filmai iš liet. skautų veiklos. Juos rodyt Anglijos rajono brolijos vietininkas ps. Antanas Jakimavičius iš Manchesterio. Įėjimas laisvas.

Visi maloniai kviečiami dalyvauti.

SVEČIAS IŠ AUSTRALIJOS

Lietuviškas pamaldas Židinyje gegužės 3 d., 11.15 val. laikys kun. Ant. Kazlauskas, MIC, liet. klebonas Adelaidėje, Australijoje.

MIRĖ A. A. JUOZAS LAZAUNINKAS

Pus laidojamas pirmadienį, gegužės 4 d. Mišios Saint Patrick bažnyčioje 2.30 val: p. p., o lydėjimas į kapines 3.30 val.

Laidotuvių reikalais rūpinasi J. Galbuogis. Jo adresas: 31 Kinglake St.

k. b.

DERBY

PAKEISTOS PAMALDOS

Lietuviškos pamaldos šį kartą bus geg. 10 d., 11 val.

A. A. K. VAITKEVIČIAUS 10 METŲ

MIRTIES MINĖJIMAS

Sekmadienį, balandžio 19 d., po rytmečio stipraus lietaus saulutei maloniai šviečiant, prie seselių koplyčios rinkosi derbiškiai, buvo matyti lietuvių iš Londono, Manchesterio, Bradfordo, Rochdale, Stoke-on-Trento ir vienas P. Viržintas iš Nottinghamo. Jie rinkosi pagerbti prieš 10 metų mirusio tauraus lietuvių, skauto, kultūrininko ir visuomenininko K. Vaitkevičiaus.

Mišias už a. a. K. Vaitkevičiaus vėlė atnašavo kun. V. Kamaitis ir pasakė gražų pamokslą. Mišių metu prie altoriaus patarnavo uniformuoti skautai, o maldininkai skambiai užtraukė „Pulkim ant kelių“ ir „Jėzau, pas mane ateiki“.

Po pamaldų visi dalyviai specialiu autobusu nuvyko į kapines. Kapinėse apie 80 asmenų eisenai vadovavo kun. V. Kamaitis, E. Vaitkevičienė ir J. Maslauskas. Po jų sekė vainikai, gėlės, uniformuoti skautai ir visuomenė.

Prie kapio pirmasis tarė žodį rajono vadas J. Maslauskas ir pakvietė kun. V. Kamaitį sukalbėti maldą. Po to buvo padėti vainikai ir žodį tarė DBLS pirm. J. Alkis, išskeldamas K. Vaitkevičiaus nuopelnus kultūriniam ir visuomeniniam darbe. Po jo kalbėjo DBLS Derby skyriaus pirm. J. Levinskas ir D. Eanaitis iš Rochdale. A. a. Kazimiero pagerbimo skautiškas apeigas pravedė rajono vadas J. Maslauskas.

Iš kapinių minėjimo dalyviai nuvyko į „Grand Stand“ viešbutį pietų ir buvo gardžiai pavaišinti. Stalai buvo papuošti gėlėmis, patarnavo jaunos angliukės.

Po pietų suruošta akademija a. a. K. Vaitkevičiui pagerbti. Įžanginį žodį tarė B. Zinkus. Manchesterio, Bradfordo, Rochdale ir Oldhamo skautės padainavo „Stoviu aš parimus“. G. Zinkienė padėkavo a. a. Kazimiero męgtą eilėraštį „Lietuviui“, o skautės vėl užtraukė „Gimtinėlė“.

K. Barėno paruoštą paskaitą apie a. a. K. Vaitkevičių perskaitė V. Ignaitis. Paskaita buvo kruopščiai parengta ir įdomi. Po paskaitos skautės išėina su daina „Norėčiau aš keliauti“, J. Alkis paskaito eilėraštį „Sužeisto partizano daina“, o užbaigai skautės dar sudainuoja „Oi, Lietuva motinėle“. Dainininkams gitara pritarė P. Viržintas.

B. Zinkus dėkoja programos dalyviams, skyriaus valdybai, Rajono vadovybei ir visiems dalyvavusiems tautiečiams.

E. Vaitkevičienė padėkojo visiems už jos vyro a. a. Kazimiero pagerbimą.

Minėjimas surengtas planingai ir rūpestingai. Skautai įrodė, kad jie moka ne tik dainuoti, šokti ir laužą įžiebtį, bet ir di-

lius kultūrinius darbus atlikti. Garbė jiems!

Dalyvis

PADEKA

Nuoširdžiai dėkoju LSS Anglijos Rajono Vadovybei ir DBLS Derby skyriui už prisiminimą a. a. mano brangaus vyro ir 10 metų jo mirties sukakties proga suruoštą akademią ir gėles, kurios puošia jo kapą.

Ypatingą padėką reiškiu kun. V. Kamaičiui už šv. Mišių atlaikymą ir mielai visuo-menei už tokį gausų atsilankymą.

E. Vaitkevičienė

LIETUVISKOS PAMALDOS

Nottinghamas — gegužės 3 d., 11.15 val., Židinyje.